

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

دانشگاه دامغان

دانشکده ریاضی و علوم کامپیوتر

پایان نامه کارشناسی ارشد
ریاضی کاربردی (گرایش تحقیق در عملیات)

یافتن جواب‌های تقریبی مسائل کنترل بهینه تحت معادلات موج با استفاده از الگوریتم‌های تکاملی

توسط:

سکینه بیگم میراسدی

استاد راهنما:

دکتر اکبر هاشمی برزآبادی

استاد مشاور:

دکتر امید سلیمانی فرد

شهریورماه ۱۳۹۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا

یافتن جواب‌های تقریبی مسائل کنترل بهینه تحت معادلات

موج با استفاده از الگوریتم‌های تکاملی

توسط:

سکینه بیگم میراسدی

پایان‌نامه

ارائه شده به تحصیلات تکمیلی دانشگاه به عنوان بخشی از فعالیت‌های تحصیلی لازم برای اخذ

درجه کارشناسی ارشد

در رشته

ریاضی کاربردی (گرایش تحقیق در عملیات)

از دانشگاه دامغان

ارزیابی و تأیید شده توسط کمیته پایان‌نامه با درجه: عالی

دکتر اکبر هاشمی برزآبادی دانشیار ریاضی کاربردی گرایش کنترل بهینه دانشکده ریاضی و علوم کامپیوتر دانشگاه

دامغان (استاد راهنما)

دکتر امید سلیمانی فرد استادیار ریاضی کاربردی گرایش کنترل بهینه دانشکده ریاضی و علوم کامپیوتر دانشگاه

دامغان (استاد مشاور)

دکتر جعفر فتحعلی استادیار ریاضی کاربردی گرایش تحقیق در عملیات دانشکده ریاضی دانشگاه صنعتی شاهرود

(داور اول)

دکتر حنیف حیدری استادیار ریاضی کاربردی گرایش تحقیق در عملیات دانشکده ریاضی و علوم کامپیوتر دانشگاه

دامغان (داور دوم)

دکتر الهه ظهوریان آزاد استادیار ریاضی کاربردی گرایش احتمال دانشکده ریاضی و علوم کامپیوتر دانشگاه دامغان

(نماینده تحصیلات تکمیلی)

شهریورماه ۱۳۹۰

تقدیم به

پدر و مادر نازنینم به پاس تمامی زحمات بی دریغشان

نهال را باران باید

تا بشوید غبار نشسته بر برگهایش

و سیرایش کند از آب حیات

و آفتاب باید تا تاباند

نیرو را و محکم کند

شاخه های تازه روئیده را

به نام مادر

بوسه ای باید زد، دست هایی را

که می شویند غبار محنتی روزگار را

و سیراب می کنند روح تشنه را

به نام پدر

بوسه ای باید زد، دست هایی را

که می تپانند نیرو را

و محکم می کنند استواری پایه های زیستن را

پاسکزاری

ای، هستی بخش، وجودم بر نعمات بی کرانت توان شکر نیست ذره ذره وجودم برای تو نزدیک شدن به تویی تند. الهی مراد دکن تا دانش اندکم نه نزدانی باشد برای فزونی تکبر و غرور، نه حلقه ای برای اسارت و نه دست مایه ای برای تجارت، بلکه گامی باشد برای تجلیل از تو و متعالی ساختن زندگی خود و دیگران. حال که توفیق جمع آوری و تهیه این مجموعه را یافته ام بر خود واجب می دانم از تمامی عزیزانی که در طی انجام این پژوهش از راهبانی و یاری شان بهره مند گشتم شکر و قدردانی کنم و برای ایشان از درگاه پروردگار مهربان آرزوی سعادت و پیروزی بنمایم.

در ابتدا صمیمانه ترین تقدیر را تقدیم به خانواده عزیز و مهربانم که همواره حامی و مشوقم بوده اند و بی سودن روزهای سخت و آسان زندگی ام بدون دعای خیر و برکت وجودشان غیر ممکن بود.

از اساتذ راهبانی ارجمندم جناب آقای دکتر اکبر شامی برز آبادی که بارها نظر سازنده و راهنمایی بی دریشان در پیشبرد این پایان نامه سعی تمام مبذول داشتند، کمال شکر را دارم.

از جناب آقای دکتر امید سلیمانی فرد که مشاوره این پایان نامه را به عهده داشتند، پاسکزارم.

از داوران محترم جناب آقای دکتر جعفر فتحعلی و جناب آقای دکتر حنیف حیدری که زحمت بازخوانی و داوری این مجموعه را به عهده داشتند، صمیمانه شکر و قدردانی می نمایم.

چکیده

یافتن جواب‌های تقریبی مسائل کنترل بهینه تحت معادلات موج با استفاده از الگوریتم‌های تکاملی

به وسیله‌ی:

سکینه بیگم میراسدی

در این پایان‌نامه حل مسائل کنترل بهینه تحت معادلات موج با دو نوع کنترل توزیع‌شده و مرزی مورد بررسی قرار گرفته است. ابتدا صورت کلی این مسائل را معرفی نموده و کنترل‌پذیری آن‌ها را مورد بررسی قرار می‌دهیم. در ادامه با توجه به اینکه جواب‌های تحلیلی برای این مسائل همیشه در دسترس نیست و یا به سختی به دست می‌آید، چند روش تقریبی ارائه شده برای حل این نوع مسائل معرفی می‌کنیم. سرانجام یک روش تکراری تحت یک طرح تلفیقی از الگوریتم‌های تکاملی (الگوریتم‌های بهینه‌سازی ذرات و ژنتیک) و یک روش تقریبی برای حل معادلات موج (مثل روش تفاضل متناهی) ارائه می‌شود. نتایج محاسباتی موفقیت این روش‌ها را نشان می‌دهد.

کلمات کلیدی. مسائل کنترل بهینه تحت معادلات موج، کنترل مرزی، کنترل توزیع‌شده، الگوریتم تکاملی، روش‌های تقریبی.

فهرست مطالب

ه	فهرست مطالب
ز	فهرست جدول‌ها
ح	فهرست شکل‌ها
۱	۱ مقدمه
۱	۱-۱ برخی مفاهیم مقدماتی از آنالیز
۷	۲-۱ معادله موج
۱۸	۳-۱ مقدمه‌ای از کنترل بهینه
۲۲	۴-۱ بررسی برخی روش‌های تکاملی
۳۱	۲ نگاهی بر مسائل کنترل بهینه تحت معادلات موج
۳۱	۱-۲ مقدمه
۳۱	۲-۲ مسائل کنترل بهینه توزیع‌شده تحت معادلات موج
۳۶	۳-۲ مسائل کنترل بهینه مرزی تحت معادلات موج
۴۱	۴-۲ نتیجه‌گیری
۴۲	۳ برخی روش‌های تقریبی حل مسائل کنترل بهینه تحت معادلات موج
۴۲	۱-۳ مقدمه
۴۲	۲-۳ روش پرتابی
۴۸	۳-۳ روش نیم‌هموار نیوتن

۵۷	نتیجه‌گیری ۴-۳
	۴ روش تلفیقی ارائه‌شده به کمک الگوریتم‌های تکاملی برای حل مسائل کنترل بهینه تحت معادلات موج
۵۸	مقدمه ۱-۴
۵۸	گسسته‌سازی ۲-۴
۶۰	الگوریتم PSO و GA برای حل مسائل کنترل بهینه تحت معادلات موج ۳-۴
۶۱	نتایج عددی و آزمون‌های مقایسه ۴-۴
۷۴	نتیجه‌گیری ۵-۴
۷۵	مراجع
۷۹	واژه‌نامه فارسی به انگلیسی
۸۲	واژه‌نامه انگلیسی به فارسی

فهرست جدول‌ها

۱۷	جواب تقریبی یک مثال از معادله موج با روش تفاضل متناهی
۵۶	همگرایی فوق خطی PDAS برای کنترل توزیع شده
۵۷	همگرایی فوق خطی PDAS برای کنترل مرزی نویمن
۶۳	مقایسه نتایج روش‌های تکاملی مثال ۱.۴.۴ برای آزمون ۱
۶۳	مقایسه نتایج روش‌های تکاملی مثال ۱.۴.۴ برای آزمون ۲
۶۴	مقایسه نتایج روش‌های تکاملی مثال ۱.۴.۴ برای آزمون ۳
۶۷	مقایسه نتایج روش‌های تکاملی مثال ۲.۴.۴ برای آزمون ۱
۶۸	مقایسه نتایج روش‌های تکاملی مثال ۲.۴.۴ برای آزمون ۲
۶۸	مقایسه نتایج روش‌های تکاملی مثال ۲.۴.۴ برای آزمون ۳

فهرست شکل‌ها

۹	۱-۱	شکل قسمتی از نخ در حال ارتعاش
۲۵	۲-۱	مراحل الگوریتم ژنتیک
۶۴	۱-۴	تابع مسیر دقیق برای مثال ۱.۴.۴
۶۵	۲-۴	تابع مسیر تقریبی با الگوریتم PSO برای مثال ۱.۴.۴
۶۵	۳-۴	تابع مسیر تقریبی با الگوریتم GA برای مثال ۱.۴.۴
۶۵	۴-۴	شرط انتهایی $u(x, T)$ برای مثال ۱.۴.۴
۶۶	۵-۴	شرط انتهایی $u_t(x, T)$ برای مثال ۱.۴.۴
۶۶	۶-۴	تابع کنترل برای مثال ۱.۴.۴
۶۹	۷-۴	تابع مسیر دقیق برای مثال ۲.۴.۴
۶۹	۸-۴	تابع مسیر تقریبی با الگوریتم PSO برای مثال ۲.۴.۴
۷۰	۹-۴	تابع مسیر تقریبی با الگوریتم GA برای مثال ۲.۴.۴
۷۰	۱۰-۴	شرط انتهایی $u(x, T)$ برای مثال ۲.۴.۴
۷۱	۱۱-۴	شرط انتهایی $u_t(x, T)$ برای مثال ۲.۴.۴
۷۲	۱۲-۴	تابع مسیر $u(x, t)$ در زمان‌های مختلف برای مثال ۳.۴.۴ با روش پرتابی
۷۲	۱۳-۴	تابع مسیر $u(x, t)$ در زمان‌های مختلف برای مثال ۳.۴.۴ با روش‌های PSO و GA
۷۳	۱۴-۴	تابع مسیر $u(x, t)$ در زمان‌های مختلف برای مثال ۴.۴.۴ با روش پرتابی
۷۴	۱۵-۴	تابع مسیر $u(x, t)$ در زمان‌های مختلف برای مثال ۴.۴.۴ با روش‌های PSO و GA

فصل ۱

مقدمه

۱-۱ برخی مفاهیم مقدماتی از آنالیز

در این بخش بعضی از مفاهیم اولیه که در فصل‌های بعدی به آن‌ها نیاز داریم را معرفی می‌کنیم. تمام مضامین ارائه‌شده در این بخش از مراجع [۷، ۱۸، ۲۹، ۱۵، ۲، ۳، ۳۵] نقل شده‌اند.

تعریف ۱.۱.۱. تابع معلوم $f(x)$, $0 < x < L$ را می‌توان تحت شرایطی نه‌چندان محدود کننده، با یک سری نامتناهی به صورت

$$f(x) = A_0 + a_1 \cos x + a_2 \cos 2x + \dots + b_1 \sin x + b_2 \sin 2x + \dots$$

نمایش داد. چنین سری‌ای که ضرایب آن برای $k = 1, 2, \dots$ تحت معادلات

$$A_0 = \frac{1}{L} \int_0^L f(x) dx, \quad a_k = \frac{2}{L} \int_0^L f(x) \cos kx dx, \quad b_k = \frac{2}{L} \int_0^L f(x) \sin kx dx$$

تعیین می‌شوند، یک سری فوریه^۱ نامیده می‌شود.

تعریف ۲.۱.۱. تابع به‌طور تکه‌ای هموار^۲، تابعی است که از اجتماع تعدادی متناهی توابع پیوسته تشکیل شده که در نقاط ناپیوسته خود دارای حدود چپ و راست بوده و در هر نقطه از حوزه تعریف خود دارای مشتق چپ و راست باشند.

تعریف ۳.۱.۱. هرگاه $f(x)$, $0 < x < L$ یک تابع به‌طور تکه‌ای هموار باشد، آن‌گاه

$$\int_0^L f(x) \sin \frac{n\pi}{L} x dx, \quad \int_0^L f(x) \cos \frac{n\pi}{L} x dx$$

^۱Fourier seri

^۲Piecewise smooth function

را به ترتیب تبدیلات سینوسی و کسینوسی فوریه تابع $f(x)$ نامیده و چنین می‌نویسند:

$$F_s\{f(x)\} = \frac{1}{L} \int_0^L f(x) \sin \frac{n\pi}{L} x dx = f_s(n)$$

$$F_c\{f(x)\} = \frac{1}{L} \int_0^L f(x) \cos \frac{n\pi}{L} x dx = f_c(n)$$

تعریف ۴.۱.۱. یک فضای برداری^۳ متشکل است از

(۱) یک میدان F از اسکالرها.

(۲) یک مجموعه V از اشیایی به نام بردارها.

(۳) یک قاعده یا عمل به نام جمع برداری که به هر جفت از بردارهای x و y از V بردار $x + y$ از V که مجموع x و y نامیده می‌شود وابسته می‌سازد با این شرایط که برای هر $x, y, z \in V$

(الف) جمع جابه‌جایی است یعنی $x + y = y + x$.

(ب) جمع شرکت پذیر است یعنی $(x + y) + z = x + (y + z)$.

(پ) بردار یکتای 0 به نام بردار صفر در V موجود است به طوری که به ازای هر $x \in V$ ، $x + 0 = x$.

(ت) به ازای هر $x \in V$ ، بردار $-x \in V$ موجود است به طوری که $x + (-x) = 0$.

(۴) یک قاعده یا عمل به نام ضرب اسکالری c از F و هر بردار x از V ، بردار cx در V را حاصلضرب c و x نامند با این شرایط که برای هر $x, y \in V$ و $c, c_1, c_2 \in F$

(الف) $1x = x$.

(ب) $(c_1 c_2)x = c_1(c_2 x)$.

(پ) $c(x + y) = cx + cy$.

(ت) $(c_1 + c_2)x = c_1 x + c_2 x$.

تعریف ۵.۱.۱. هر تابع از یک فضای برداری به میدان اسکالر آن را تابعک^۴ گویند.

تعریف ۶.۱.۱. فرض کنید \mathcal{H} یک فضای برداری مختلط باشد. نگاشت $\langle \cdot, \cdot \rangle: E \times E \rightarrow \mathbb{C}$ ضرب داخلی^۵ در \mathcal{H} گفته می‌شود، اگر برای هر $x, y, z \in \mathcal{H}$ و $\alpha, \beta \in \mathbb{C}$ شرایط زیر برقرار باشند:

^۳Vector space

^۴Functional

^۵Inner product

$$1. \langle x, y \rangle = \overline{\langle y, x \rangle}$$

$$2. \langle \alpha x + \beta y, z \rangle = \alpha \langle x, z \rangle + \beta \langle y, z \rangle$$

$$3. \langle x, x \rangle \geq 0$$

$$4. \langle x, x \rangle = 0 \rightarrow x = 0$$

و فضای برداری همراه با ضرب داخلی روی آن، $(\mathcal{H}, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ ، فضای ضرب داخلی نامیده می شود.

تعریف ۷.۱.۱. یک تابع حقیقی مقدار $\|\cdot\|$ تعریف شده روی فضای برداری X یک نرم نامیده می شود هرگاه سه خاصیت زیر برای هر $x, y \in X$ و هر $\alpha \in \mathbb{R}$ برقرار باشند.

$$1. \|x\| = 0 \leftrightarrow x = 0 \text{ و } \|x\| \geq 0$$

$$2. \|\alpha x\| = |\alpha| \cdot \|x\|$$

$$3. \|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|$$

تعریف ۸.۱.۱. برای هر بردار x نرم بی نهایت یا نرم بیشینه به صورت

$$\|x\|_\infty = \max_i |x_i|$$

تعریف می شود که x_i ها مؤلفه های بردار x هستند.

تعریف ۹.۱.۱. فرض کنید n یک عدد صحیح مثبت یا صفر باشد. اگر تابع $F(x)$ در تعدادی همسایگی از یک نقطه t مشخص و متناهی باشد و

$$F(x) = \sum_{r=0}^n a_r \frac{(x-t)^r}{r!} + o(x-t)^n$$

که در آن، $a_0 = F(t)$ و a_1, a_2, \dots, a_n متناهی و مستقل از x هستند، آن گاه وقتی $x \rightarrow t$ ، a_n را n امین مشتق تعمیم یافته^۶ $F(x)$ در نقطه t می نامند.

تعریف ۱۰.۱.۱. نگاشت $F : D \subset X \rightarrow Z$ را در زیرمجموعه باز $U \subset D$ مشتق پذیر نیوتن^۷ می نامند، اگر یک خانواده از مشتق های تعمیم یافته $G : U \rightarrow \mathcal{L}(X, Z)$ وجود داشته باشد به طوری که برای هر $x \in U$ داشته باشیم:

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{1}{\|h\|_X} \|F(x+h) - F(x) - G(x+h)h\|_Z = 0,$$

که $\mathcal{L}(X, Z)$ مجموعه نگاشت های خطی پیوسته از X به Z می باشد.

^۶Generalized derivative

^۷Newton-differentiable

قضیه ۱۱.۱.۱. دنباله $x^{(1)}, x^{(2)}, \dots$ همگرا به α است اگر و فقط اگر

$$\lim_{k \rightarrow \infty} \|x^{(k)} - \alpha\| = 0.$$

تعریف ۱۲.۱.۱. گوییم دنباله $\{x_k | k \geq 0\}$ همگرا به α با مرتبه همگرایی $p > 0$ است اگر

$$\|x_{k+1} - \alpha\| \leq c \|x_k - \alpha\|^p \quad k \geq 0,$$

که در آن c کمیتی ثابت است و $c \geq 0$. بعضی از انواع همگرایی‌ها را به صورت زیر می‌توان دسته‌بندی کرد:

۱. اگر $p = 1$ و $0 < c < 1$ ، همگرایی به دست آمده همگرایی خطی نامیده می‌شود،

۲. اگر $p = 2$ باشد، همگرایی درجه دوم داریم،

۳. اگر $\frac{\|x_{k+1} - \alpha\|}{\|x_k - \alpha\|} \rightarrow 0$ زمانی که $k \rightarrow \infty$ ، آن‌گاه همگرایی فوق خطی^۸ به دست می‌آید.

تعریف ۱۳.۱.۱. یک فضای ضرب داخلی که تحت نرم $\|x\| = \sqrt{\langle x, x \rangle}$ کامل باشد، یک فضای هیلبرت^۹ نامیده می‌شود.

تعریف ۱۴.۱.۱. یک فضای برداری X مجهز شده با یک نرم $\|\cdot\|$ یک فضای برداری نرم‌دار یا به طور ساده یک فضای نرم‌دار^{۱۰} نامیده می‌شود. همچنین یک تابع فاصله روی یک فضای نرم‌دار با نرم $\|\cdot\|$ توسط تابع $d(x, y) = \|x - y\|$ تعریف می‌شود.

تعریف ۱۵.۱.۱. یک فضای نرم‌دار X که نسبت به تابع فاصله القایی توسط نرمش کامل باشد، یک فضای باناخ^{۱۱} نامیده می‌شود.

تعریف ۱۶.۱.۱. فرض کنید X یک مجموعه ناتهی باشد، یک جبر^{۱۲} از مجموعه‌ها روی مجموعه X ، یک گردایه ناتهی \mathcal{A} از زیرمجموعه‌های X می‌باشد به طوری که اگر $E_1, \dots, E_n \in \mathcal{A}$ ، آن‌گاه $E_j \in \mathcal{A}$ و اگر $E \in \mathcal{A}$ آن‌گاه $E^c \in \mathcal{A}$. همچنین یک σ -جبر^{۱۳} یک اجتماع شمارا از زیرمجموعه‌هایش بسته باشد.

^۸Superlinear convergence

^۹Hilbert space

^{۱۰}Normed space

^{۱۱}Banach space

^{۱۲}algebra

^{۱۳} σ -algebra

تعریف ۱۷.۱.۱. اگر X یک مجموعه و $\mathcal{M} \subset \mathcal{P}(X)$ یک σ -جبر باشد، آن‌گاه (X, \mathcal{M}) یک فضای اندازه‌پذیر^{۱۴} و مجموعه‌های در \mathcal{M} مجموعه‌های اندازه‌پذیر^{۱۵} نامیده می‌شوند که در آن مجموعه تمام چندجمله‌ای‌هایی است که متغیرهای آن‌ها در مجموعه X باشد.

تعریف ۱۸.۱.۱. اگر (X, \mathcal{M}) و (Y, \mathcal{N}) فضاهای اندازه‌پذیر باشند، آن‌گاه نگاشت $f : X \rightarrow Y$ یک $(\mathcal{M}, \mathcal{N})$ -اندازه‌پذیر یا فقط یک نگاشت اندازه‌پذیر^{۱۶} نامیده می‌شود هرگاه \mathcal{M} و \mathcal{N} معلوم و برای تمام $E \in \mathcal{N}$ داشته باشیم: $f^{-1}(E) = \{x \in X : f(x) \in E\} \in \mathcal{M}$ که $f^{-1} : \mathcal{P}(Y) \rightarrow \mathcal{P}(X)$.

تعریف ۱۹.۱.۱. فرض کنید D یک مجموعه کراندار از فضای \mathbb{R}^n بعدی n بعدی \mathbb{R}^n با مرز هموار ∂D باشد، آن‌گاه فضاهای حقیقی $L^P(D)$ برای $1 \leq P \leq \infty$ به صورت زیر تعریف می‌شود. اگر $1 \leq P < \infty$ آن‌گاه، $L^P(D)$ مجموعه تمام u هایی است که برای توابع حقیقی مقدار لَبگ اندازه‌پذیر در D با نرم زیر داشته باشیم:

$$\|u\|_{P,D} = \left(\int_D |u(x)|^P dx \right)^{1/P} < \infty$$

و اگر $P = \infty$ آن‌گاه،

$$L^\infty(D) = \text{ess sup } |u(x)|, \quad x \in D$$

که ess sup سوپریمم اساسی را نشان می‌دهد.

تعریف ۲۰.۱.۱. ضرب داخلی $\langle f, g \rangle$ در $L^P(D)$ به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\langle f, g \rangle = \int_D f(x)g(x)dx$$

تعریف ۲۱.۱.۱. $H^1(D)$ یک فضای هیلبرت به صورت

$$H^1(D) = \left\{ u : u \in L^2(D), \frac{\partial u}{\partial x_i} \in L^2(D), i = 1, 2, \dots, n \right\}$$

می‌باشد که با نرم

$$\|u\|_{H^1(D)} = \left[\|u\|_{L^2(D)}^2 + \sum_{i=1}^n \left\| \frac{\partial u}{\partial x_i} \right\|_{L^2(D)}^2 \right]^{1/2}$$

مجهز شده است. همچنین $H^1_0(D)$ ، بستار $C^\infty_0(D)$ در $H^1(D)$ یا زیرفضایی از $H^1(D)$ از توابع پوچ روی $\partial D \times (0, T)$ می‌باشد. (T یک عدد صحیح مثبت است)

^{۱۴} Measurable space

^{۱۵} Measurable sets

^{۱۶} Measurable function

تعریف ۲۲.۱.۱. اگر X یک فضای باناخ باشد، آنگاه $L^P(\circ, T; X)$ فضای توابع $f(t) \rightarrow t$ از

$$(\circ, T) \rightarrow X$$

می باشد که اندازه پذیر هستند به طوری که اگر $P < \infty$

$$\left(\int_{\circ}^T \|f(t)\|_X^P dt \right)^{1/P} = \|f\|_{L^P(\circ, T; X)} < \infty$$

و اگر $P = \infty$ نرم بالا را با نرم زیر جایگزین می کنیم

$$\text{ess sup } \|f(t)\|_X = \|f\|_{L^\infty(\circ, T; X)}, \quad t \in (\circ, T)$$

$$L^P(\circ, T; L^P(D)) = L^P(D \times (\circ, T)) \text{ پس}$$

تعریف ۲۳.۱.۱. فرض کنید V و W فضاهای نرم دار باشند و U یک زیرمجموعه باز از V باشد. تابع

$f: U \rightarrow W$ ، تابع مشتق پذیر فرچت^{۱۷} در $x \in U$ نامیده می شود اگر یک عملگر خطی پیوسته

$$A_x: V \rightarrow W$$

وجود داشته باشد به طوری که

$$\lim_{h \rightarrow \circ} \frac{\|f(x+h) - f(x) - A_x(h)\|}{\|h\|} = \circ.$$

لم ۲۴.۱.۱. (قانون زنجیره ای)^{۱۸}. فرض کنید $1 \leq p < q < \infty$. فرض کنید $H: D \subset L^p(w) \rightarrow L^q(w)$ به طور

پیوسته مشتق پذیر فرچت در $y^* \in D$ و $\phi: L^q(w) \rightarrow L^p(w)$ مشتق پذیر نیوتن در $H(y^*)$ با یک مشتق تعمیم یافته G باشد، آنگاه $F = \phi(H): D \subset L^p(w) \rightarrow L^p(w)$ مشتق پذیر نیوتن در y^* با یک مشتق تعمیم یافته $G(H)H' \in \mathcal{L}(L^p(w), L^p(w))$ می باشد که $\mathcal{L}(L^p(w), L^p(w))$ مجموعه نگاشت های خطی پیوسته از $L^p(w)$ به $L^p(w)$ می باشد.

تعریف ۲۵.۱.۱. فرض کنید E یک فضای باناخ و K یک زیرمجموعه از E باشد و $F: K \rightarrow E^*$ یک

تابع از K به فضای دوگان E^* از فضای E باشد. مسئله نامساوی وردشی^{۱۹}، حل نامساوی

$$\langle F(x), y - x \rangle \geq \circ \quad \forall y \in K$$

نسبت به متغیر $x \in K$ است که $\langle \cdot, \cdot \rangle: E^* \times E \rightarrow \mathbb{R}$ یک ضرب داخلی می باشد.

^{۱۷}Frechet differentiable function

^{۱۸}Chain rule

^{۱۹}Variational inequality

تعریف ۲۶.۱.۱. فرض کنید X یک فضای باناخ مختلط باشد، عملگر $A : X \rightarrow X$ یک عملگر آفین نامیده می‌شود اگر برای هر $x, y \in X$ و هر a مختلط داشته باشیم:

$$A[ax + (1 - a)y] = aAx + (1 - a)Ay.$$

تعریف ۲۷.۱.۱. (همگرایی ضعیف^{۲*}) فرض کنید X یک فضای هیلبرت و x_n یک دنباله در X باشد، اگر برای تمام $\varphi \in X^*$ وقتی $n \rightarrow \infty$ داشته باشیم $\varphi(x_n) \rightarrow \varphi(x)$ ، آن‌گاه گوییم x_n به‌طور ضعیف به x همگرا است و آن را با نماد $x_n \rightharpoonup x$ نشان می‌دهیم.

۲-۱ معادله موج

در این بخش به معرفی معادله موج و چند روش برای حل این معادله می‌پردازیم. تمام مضامین ارائه‌شده در این بخش از مراجع [۴، ۶] نقل شده‌اند.

تعریف ۱.۲.۱. فرض کنید u تابعی از دو متغیر مستقل x و y باشد، معادله‌ی مرتبه دوم

$$au_{xx} + 2bu_{xy} + cu_{yy} + du_x + eu_y + fu + g = 0 \quad (1.1)$$

که در آن ضرایب a, b, c, \dots و g هر یک توابعی هستند تنها از x و y ، یک معادله خطی نامیده می‌شود. اگر ضرایب u_x, u_y و u_{xy} بستگی داشته باشند و به مشتق‌های مرتبه دوم u بستگی نداشته باشد، معادله را شبه خطی می‌نامند. معادلات خطی به شکل (۱.۱) را به‌صورت زیر دسته‌بندی می‌کنند. اگر در ناحیه‌ای از صفحه‌ی xy مانند S داشته باشیم:

(الف) به ازای هر $x, y \in S$ ، $b^2 - ac > 0$ ، معادله را در S هذلولوی می‌نامند.

(ب) به ازای هر $x, y \in S$ ، $b^2 - ac = 0$ ، معادله را در S سهموی می‌نامند.

(ج) به ازای هر $x, y \in S$ ، $b^2 - ac < 0$ ، معادله را در S بیضوی می‌نامند.

تعریف ۲.۲.۱. معادله‌ی $u_{xx} = k^2 u_{tt}$ که در آن u تابعی است از دو متغیر مستقل x و t ، معادله‌ی تار مرتعش یا معادله‌ی موج نامیده می‌شود. این معادله یک معادله‌ی هذلولوی است، زیرا در این معادله $a = 1$ ، $b = 0$ و $c = -k^2$ و $b^2 - ac = k^2 > 0$.

معادله موج یک معادله با مشتق جزئی مرتبه دوم خطی است که برای توضیح موج‌هایی مثل موج‌های آوایی (صدایی)، موج‌های نوری و موج‌های آب به کار می‌رود. این موج‌ها ناشی از نیروهای مثل نیروی صوتی، نیروی

^{۲*}Weak convergence

مغناطیسی برق و نیروی محرکه سیال می‌باشند. مسئله ارتعاش نخ (مثلاً در ابزار موسیقی) اولین بار به‌وسیله جین لوران^{۲۱}، لئونارد اویلر^{۲۲}، دنیل برنولی^{۲۳} و جوزف-لوئیس لاگرانژ^{۲۴} مورد مطالعه قرار گرفت. شکل کلی مسئله موج می‌تواند به‌صورت زیر باشد:

$$u_{tt} - c^2 u_{xx} = F(x, t), \quad 0 < x < L, \quad t > 0 \quad (2.1)$$

$$u(x, 0) = f(x), \quad 0 \leq x \leq L \quad (3.1)$$

$$u_t(x, 0) = g(x), \quad 0 \leq x \leq L \quad (4.1)$$

$$u(0, t) = p(t), \quad t \geq 0 \quad (5.1)$$

$$u(L, t) = q(t), \quad t \geq 0 \quad (6.1)$$

که در آن c عددی ثابت است. u تابعی مجهول و f, g, p, q, F توابعی معلوم هستند. قبل از حل مسئله فوق یک کاربرد فیزیکی برای آن، یعنی مسئله‌ای که توسط اویلر^{۲۵} ریاضیدان سوئیسی مطرح شده است را ارائه می‌کنیم.

۱-۲-۱ کاربرد فیزیکی مسئله موج

نخی به طول L کاملاً نازک، کشسان و سبک که در انتها ثابت بوده و در حالت افقی قرار دارد را در نظر بگیرید. فرض کنید این نخ را از حالت تعادل خارج کرده و رهاش می‌کنیم تا ارتعاش کند و در ضمن فرض کنید که این نخ، ارتعاش عرضی نداشته و حرکت آن در داخل یک صفحه صورت پذیرد. یک وضعیت از این نخ را در نظر گرفته و مورد بررسی قرار می‌دهیم. فرض کنید نخ در وضعیت بالارفتن است. جزئی از این نخ را که قبل از انحراف اولیه در طول x قرار دارد به‌صورت شکل ۱-۱ در نظر می‌گیریم.

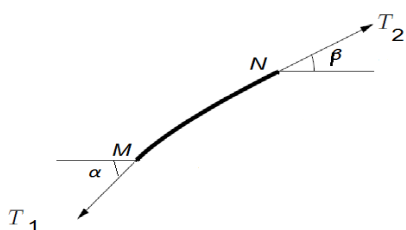
^{۲۱}Jean Le Rond

^{۲۲}Leonhard Euler

^{۲۳}Daniel Bernoulli

^{۲۴}Joseph-Louis Lagrange

^{۲۵}Euler

شکل ۱-۱: شکل قسمتی از نخ در حال ارتعاش

اگر وضعیت این تکه نخ به شکل قوس MN در لحظه t در بیاید، آن گاه به علت بالا رفتن نخ، نخ هنوز در حال کش آمدن است. اگر T_1 و T_2 مقادیر نیروهای وارده به ترتیب در M و N بر نخ باشد، آن گاه تصاویر این دو نیرو در امتداد خط افق به ترتیب $T_1 \cos \alpha$ و $T_2 \cos \beta$ است. به جهت اینکه نخ ارتعاش عرضی ندارد باید این دو نیروی افقی با هم برابر باشند، یعنی

$$T_1 \cos \alpha = T_2 \cos \beta = T$$

بنابراین تنها نیروی موثر، نیروی قائم است که برابر است با $T_2 \sin \beta - T_1 \sin \alpha$ برای از بین بردن نیروهایی که سبب میرایی حرکت نخ می شوند مثل نیروهای وزن و اصطکاک، فرض می کنیم یک نیروی خارجی برابر $p \Delta x$ که در آن p نیروی وارده بر واحد طول است در جهت حرکت نخ بر نخ وارد شود. با این فرض که نیروی وارده نخ در نقطه ای به طول x و لحظه t برابر F باشد، شتاب حرکت نخ بوده و بر طبق قانون دوم نیوتن داریم $F = T_2 \sin \beta - T_1 \sin \alpha + p \Delta x = m \frac{\partial^2 u}{\partial t^2}$ که در آن m جرم جزء نخ به طول Δx است که برابر است با $\rho \Delta x$ ، که در آن چگالی جرمی نخ است. با قرار دادن آن به جای m در معادله فوق و تقسیم طرفین آن بر T ، یعنی تصویر نیروی کشش در امتداد خط افق $T = T_1 \cos \alpha = T_2 \cos \beta$ می یابیم

$$\frac{T_2 \sin \beta}{T_2 \cos \beta} - \frac{T_1 \sin \alpha}{T_1 \cos \alpha} + \frac{p}{T} \Delta x = \frac{\rho}{T} \frac{\partial^2 u}{\partial t^2} \Delta x$$

و از آنجا

$$\tan \beta - \tan \alpha + \frac{p}{T} \Delta x = \frac{\rho}{T} \frac{\partial^2 u}{\partial t^2} \Delta x$$

نظر به اینکه $\tan \alpha = \frac{\partial u}{\partial x}(x, t)$ ، $\tan \beta = \frac{\partial u}{\partial x}(x + \Delta x, t)$ با قرار دادن در تساوی فوق و تقسیم طرفین آن بر Δx و فرض $\Delta x \rightarrow 0$ نتیجه می شود

$$\lim_{\Delta x \rightarrow 0} \frac{1}{\Delta x} \left[\frac{\partial u}{\partial x}(x + \Delta x, t) - \frac{\partial u}{\partial x}(x, t) \right] = \frac{\rho}{T} \frac{\partial^2 u}{\partial t^2} - \frac{p}{T}$$

و از آنجا

$$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} - \frac{T}{\rho} \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} = \frac{p}{\rho}$$

که حالت خاصی از معادله (۲.۱) به ازای $c^2 = \frac{T}{\rho}$ و $F = \frac{p}{\rho}$ است. نخ دارای انحراف اولیه $u(x, 0) = f(x)$ و سرعت اولیه $u_t(x, 0) = g(x)$ است. حرکت کرانه‌ای این نخ به علت ثابت بودن نخ در دو انتها برابر صفر است، یعنی

$$u(L, t) = 0, \quad u(0, t) = 0.$$

چنانچه این نخ از داخل دو حلقه گذشته و دو انتهای آن در داخل دو شیار قائم حرکت کند، آن‌گاه در دو انتهای خود دارای حرکت بوده و داریم

$$u(L, t) = q(t), \quad u(0, t) = p(t)$$

و بدین طریق مسئله (۲.۱) تا (۶.۱) برای نخ به کمک قانون دوم نیوتن مدل‌سازی می‌شود. در بخش بعد به روش‌های حل مسئله موج می‌پردازیم.

۲-۲-۱ حل مسئله موج

روش‌های حل مسئله موج به دو دسته کلی

- روش‌های تحلیلی

- روش‌های تقریبی

تقسیم می‌شود. از جمله روش‌های تحلیلی می‌توان به روش جداسازی متغیرها^{۲۶} و روش‌هایی به کمک سری‌های فوریه و انتگرال فوریه اشاره کرد. در این رساله به معرفی روش‌های تحلیلی ذکر شده و یک روش تقریبی تحت عنوان تفاضلات متناهی^{۲۷} می‌پردازیم.

روش جداسازی متغیرها

برای حل مسئله موج (۲.۱) تا (۶.۱)، نخست این مسئله را در حالت $F(x, t) = 0$ و با شرایط کرانه‌ای صفر حل می‌کنیم. یعنی ابتدا به حل مسئله زیر می‌پردازیم.

$$u_{tt} = c^2 u_{xx}, \quad 0 < x < L, \quad t > 0 \quad (7.1)$$

$$u(x, 0) = f(x), \quad u_t(x, 0) = g(x) \quad 0 \leq x \leq L \quad (8.1)$$

$$u(0, t) = p(t), \quad u(L, t) = q(x), \quad t \geq 0 \quad (9.1)$$

^{۲۶}Separation variables

^{۲۷}Finite differences